02.2 15

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАД ... ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 17-03-
Орг. јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број предмета
05-02-13-1-321-3/21

Broj: S1 3 U 033329 19 U
Sarajevo, 05.03.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Dezinsekcija" d.o.o. Bijeljina, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1698-6/19 od 01.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.03.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1698-6/19 od 01.08.2019. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije, broj: 01-6005-5/19, u postupku javne nabavke usluga dezinsekcije i deratizacije objekata JZU Univerzitetskog kliničkog centra Republike Srpske i odbijen je kao neosnovan zahtjev za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM i zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku u iznosu od 1.045,98 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da je i u žalbi isticao tvrdnje zbog čega smatra da nisu ispunjeni uslovi za provođenje postupka kako je to predvidio ugovorni organ, odnosno zaključenja ugovora na dvije godine, te da je to suprotno odredbama člana 17. stav 3. ZJN kojim je propisano da ugovorni organ kao uslov za početak postupka javne nabavke, a kad ugovor dodjeljuje na period duži od jedne godine, obaveze koje dospijevaju u narednim godinama moraju biti ugovorene u iznosima predviđenim propisima kojima se uređuje izvršenje budžeta ili finansijskog plana za svaku godinu. Smatra da je pogrešan stav tuženog da je tužitelj trebao dokazati da neće moći realizovati ugovorene obaveze u iznosima predviđenim propisima kojima se uređuje izvršenje

budžeta ili finansijskog plana za svaku godinu posebno. Navodi da je iz samog odgovora ugovornog organa jasno da sredstva ne samo da nisu obezbeđena, nego nisu ni planirana. Smatra da je ugovorni organ bio u obavezi dostaviti dokaze da ima osigurana sredstva, odnosno da je posebnim propisom ili odlukom o izvršenju budžeta ili finansijskim planom obezbijeđena sredstva za nabavku za svaku godinu posebno, odnosno za obje godine. Navodi da je odluka tuženog nepravilna, te da je činjenicu da su se stekli uslovi za početak postupka javne nabavke trebao dokazati ugovorni organ, a ne ponuđač. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ JZU Univerzitetski klinički centar Republike Srpske su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ JZU Univerzitetski klinički centar Republike Srpske pokrenuo postupak javne nabavke usluga dezinsekcije i deratizacije objekata, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1255-1-2-559-3-198/19 od 20.06.2019. godine od 20.06.2019. godine objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ugovorni organ nije postupio suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama, kada je naveo da će se ugovor zaključiti na period od dvije godine.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti što je u skladu sa svrhom i predmetom Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim Zakonom i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji jasno propisao šta ponude treba da sadrži i tendersku dokumentaciju propisao u skladu sa modelom standardne tenderske dokumentacije. Kako je ugovorni organ propisao tendersku dokumentaciju u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, to je tuženi organ pravilno odlučio kada žalbu odbio kao neosnovanu.

Tužitelj smatra da ugovorni organ nije mogao predvidjeti zaključivanje ugovora na dvije godine. U konkretnom slučaju, suprotno navodima tužbe, evidentno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, te Modelom konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda u postupcima javnih nabavki, te da suprotno navodima tužitelja, nema povrede citiranog zakona. Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da informacije o postavljenim kriterijimna i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Prema pravnim normama EU, koje su ne samo ugrađene u Zakon o javnim nabavkama nego su i obavezne u primjeni postupka javnih nabavki u BiH, ugovorni organ treba da jasno definira svoja očekivanja u pogledu usluga, roba ili radova, njihov obim, veličinu, kvalitet, uvjete izvršenja i dr., a za opisivanje uvjeta predmeta javnih nabavki ugovorni organ koristi tehničke specifikacije.

Kako je u konkretnom slučaju predmet javne nabavke nabavka usluga dezinsekcije i deratizacije objekata, te kako su u tenderskoj dokumentaciji navedeni svi zahtjevi i neophodne informacije o uslovima ugovora i postupcima dodjele ugovora, koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, ovo sudsko vijeće zaključuje da je pravilna odluka tuženog kojom je odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv tenderske dokumentacije. U konkretnom slučaju, suprotno navodima tužbe, evidentno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i svojim potrebama, te da suprotno navodima tužitelja, nema povrede citiranog zakona. Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da informacije o postavljenim kriterijimna i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Ovo sudsko vijeće je zaključilo da je pravilna odluka tuženog Ureda za razmatranje žalbi kojom je odbio kao neosnovanu žalbu ponuđača tužitelja izjavljenu protiv tenderske dokumentacije. Neosnovan je tužbeni prigovor kojim se ukazuje da je ugovorni organ nije mogao oredvidjeti zaključenje ugovora na dvije godine. Pravilan je zaključak tuženog da tužitelj nije dokazao, odnosno učinio vjerovatnim da ugovorni organ neće moći

realizovati ugovorene obaveze za svaku godinu posebno. Naime, odredbom člana 17. stav 1. Zakona o javnim nabvkama propisano je da ugovorni organ može započeti postupak javne nabavke ako je nabavka predviđena u planu nabavki ili kada ugovorni organ donese posebnu odluku o pokretanju postupka javne nabavke. Stavom 3. citiranog člana propisano je da ako se ugovor dodjeljuje na period duži od jedne godine, obaveze koje dospijevaju u narednim godinama moraju biti ugovorene u iznosima predviđenim propisima kojima se uređuje izvršenje budžeta ili finansijskog plana za svaku godinu posebno.

Stoga ovo sudsko vijeće zaključuje da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, doneseno je pravilnom primjenom materijalnog zakona, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, pri čemu nije bilo povreda postupka.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

